

טוֹחֲנִין לוֹן בַּטּוֹחָנוֹת דְּלֶהוֹן וּבְשִׁינֵהוֹן אַמְנָם אֵלֹו הָאֲחֵרִים שֶׁהֵם
בסוד שטו, דהיינו שהם שוטים מאחר שהם אוכלים את תיבות התורה בעלטה ובמהירות
בלא לבררם ולחותכם ולבטאותם יפה, והם לא טוחנים אותם בטוחנות שלהם הפנימיות
ובשיניהם החיצוניות, מַה כְּתִיב בָּהוּ, (במדבר יא) הַבֶּשֶׂר עוֹדְנֵנוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם וְאֵף יִחוּה חָרָה בָּעַם, דְּאִינוֹן, מְגֻזָּע דְּמֵאן
דְּאִמֵּר (בראשית כה) הֲלָעִיטְנִי נָא אַז מַה נֹּאמֵר בָּהֶם, 'הבשר עודנו בין שיניהם
ואף ה' חרה בעם', והוא בגלל שהם מגזע של מי שאמר 'הלעיטני נא', דהיינו שהם מצדו
של עשו.

נצח והוד נקראים כרובים ולז"א יש שמונה ספירות

וְנִצָּח וְהוֹד אֶתְקָרְיָאוּ כְּרוּבִים והנה הנו"ה נקראים כרובים, דהיינו שהוא
בהיותם בעיבור תוך מעיה דאמא ואז הנו"ה שהם תרי פלגי דגופא הם נחשבים
לאחד בסוד כרובים שהוא סוד תאומים (שע"ר). וְתַמְנֵיָא אִינוֹן: חֲכָמָה,
בִּינָה, גְּדֻלָּה, גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת, מְלָכוּת, נִצָּח, הוֹד ואז לז"א
יש רק ח' ספירות דהיינו ב' ספירות חכמה ובינה, שהוא המוחין דעיבור מאחר שהדעת לא
מתגלה, וכן יש בו עוד ב' ספירות גדולה גבורה שהם החו"ג בסוד ב' זרועות, וכן יש בו עוד
ב' ספירות שהם ת"ת ומלכות שהם נמנים ביחד מאחר שהמלכות בזמן העיבור עומדת

אור הרשב"י

קורא הכל במהירות, מאחר שאין שם דבר
הצריך עיון או פשט. וגער בי הרב החסיד
במאוד מאוד ואמר, צריך להחשיב דברי
תורה, ולאמרם בנחת ובאימה וביראה, כי
הדברים שמחים לפני הקדוש ברוך הוא.

הלימוד הלימוד

לע"נ מו"ר הרב מרדכי שרעבי בן מרים זצוק"ל זיע"א

מאחורי הת"ת, וכן יש בו נו"ה שהם בחינת ספירה אחת מאחר שהם בסוד תרי פלגי דגופא (שע"ר). **עֲטָרָה עַל רִישֶׁיהָ. דְּאִיהוּ לֵית לִיהּ זֶוּג** וכן יש בו את ספירת הצדיק שהוא היסוד שהמלכות היא עטרה על ראשו וביחד הם ח' ספירות שבז"א, וזו המלכות אין לה בן זוג, כי כאשר הם בעיבור תוך מעי הבינה הם תלת כלילן בתלת, דהיינו חג"ת על הנה"י ולמלכות אין בן זוג שילביש עליה (שע"ר). **וּמֵאֵי עֲטָרָה דִּילִיָּהּ** ומי זו העטרה של היסוד. **כְּתָר עֲלִיּוֹן** אלא הוא כתר עליון שהיא המלכות שהיא כתר ועטרה עליונה על היסוד, דהיינו שבעת העיבור המלכות גוברת על הזכר והיא נעשית עטרה על ראשו (שע"ר). **וּבְגִינִיָּהּ** (דף קל"ז ע"ב) **אִוְקְמוּהָ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין, הָעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִּיָּה אֱלָא צְדִיקִים יוֹשְׁבִים וְעֲטֻרֹתֵיהֶם בְּרָאשֵׁיהֶם** [טו] ובגלל המלכות ביארו חז"ל ואמרו שהעולם הבא אין בו אכילה ושתייה אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם, [טו] דהיינו שהיסוד הנקרא צדיק יושב והמלכות היא עטרה על

אור הרשב"י

שהיא סוד הנקודה הרביעית שיצאה מהענינים דב"ן, אלא היא הנקודה החמישית דאצילות הנקרא בכללות נוק', שאלו זו"ן דנקודה החמישית הנקראת נוק' עולים לבינה קודם זו"ן דנקודה הרביעית הנקרא ז"א ומשום כך ביוה"כ הוא סוד ועטרותיהם בראשיהם כי אז זו"ן דנקודה חמישית הם עולים בסוד עטרה מעל זו"ן דנקודה רביעית. [טו] כדאיתא בברכות דף יז עמוד א' מרגלא בפומיה דרב: לא כעולם הזה העולם הבא, העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתייה ולא

[טו] והנה סוד זה יש לבאר ע"פ שעה"כ דרושי יוה"כ דרוש ד' שהנה סוד העולם הבא הוא סוד יוה"כ שהיא הבינה שבה עולה המלכות ומקבלת שפע מהבל הפה העליון ועי"כ אין בה אכילה ושתייה אלא רק הבל, ומשום כך אנו מתפללים ה' תפילות שהם סוד הבל, ושם ביוה"כ המלכות עולה מעל ז"א.

וביאר מו"ר הרש"ש זיע"א שסוד הנוק' העולה בתפילת יוה"כ קודם ז"א עד כתר דאמא, היא אינה הנוק' הפרטית רחל מלך השביעי דז"א

הלימוד היומי

לע"נ מו"ר הרב מרדכי שרעבי בן מרים זצוק"ל זיע"א

ראשו [טו]. וְהֵינּוּ דְאוֹקְמוּהָ, אִמְרָה שְׁבֶת קָמִי קִדְשָׁא בְרִידָה
הוא, לְכָלְהוּ יוֹמֵי נְתַתָּ בֶן זֹוג וְלִי לֹא נְתַתָּ בֶן זֹוג וזהו מה
שאמרו חז"ל אמרה שבת לפני הקב"ה לכל הימים נתת בן זוג ולי לא נתת בן זוג, [טז] דהיינו
שלכל ששת ימי השבוע יש להם בן זוג מאחר שהם בסוד ו"ק שהחג"ת על הנה"י אמנם
המלכות הנקראת שבת אין לה בן זוג ואז היא בסוד פסיעה לבר (שע"ר). * (ע"כ רעיא
מהימנא).

זהר

רשב"י מבאר סוד שמע ישראל שאותיות ע"ד גדולות

פֶּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה

אור הרשב"י

נחמן, רבי דוסתאי אומרים שאין לו בן זוג,
חד בשבתא, תרי, תלתא, ארבעתא, חמשא,
ערובתא, שבתא לית לה בן זוג, ר' שמואל
בר נחמן אמר שאינו נדחה, י"ט נדחה, יוה"כ
נדחה, שבת אינה נדחית, תני ר"ש בן יוחאי
אמרה שבת לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע
לכולן יש בן זוג, ולי אין בן זוג, א"ל הקדוש
ברוך הוא כנסת ישראל היא בן זוגך, וכיון
שעמדו ישראל לפני הר סיני אמר להם
הקדוש ברוך הוא זכרו הדבר שאמרתי
לשבת כנסת ישראל היא בן זוגך היינו דבור
(שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו.

פריה ורביה ולא משא ומתן ולא קנאה ולא
שנאה ולא תחרות, אלא צדיקים יושבין
ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה,
שנאמר: ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו.

[טו] וכמבואר בע"ח שער המלכים פ"ו שלכן
צורת ה' דבינה הוא אות ד' על אות ו' דהיינו
שאות ו' הוא ו"ק דז"א ואות ד' היא המלכות
והיא על אות ו' והוא מאחר שכאשר זו"ן
בעיבור תוך הבינה הנקראת עולם הבא אז
המלכות היא עטרת בעלה ז"א (שע"ר).

[טז] כדאיתא במדרש בראשית רבה, פרשת
בראשית פרשה יא סימן ה' ד"א למה ברכו,
ר' ברכיה ורבי דוסתאי ורבי שמואל בר

הלימוד היום

לע"נ מו"ר הרב מרדכי שרעבי בן מרים זצוק"ל זיע"א

אֵלֵהֶינוּ יְהוָה אֶחָד [פס] פתח רשב"י ואמר לבאר את מש"כ שמע ישראל וגו'.
ע' רַבְרְבָא, ד' אוּף הַכִּי. וְסִימָנָא דָא עַד והנה בתיבת שמע האות
 ע' היא גדולה וכן בתיבת אחד האות ד' גדולה, וסימן לדבר הוא ע"ד שנכתב באותיות
 גדולות. **הֵיִינוּ דְכִתְיִב**, (שמואל א יב) **עַד יְהוָה בָּכֶם** וזהו מש"כ 'עד ה'
 בכם', דהיינו שאלו האותיות ע"ד עולות למעלה בכדי להעיד על הייחוד, דהיינו שהאותיות
 הגדולות שיכות אל מקום העדות ולכן יש בהם כח להעלות ולהעיד על הייחוד ומשא"כ
 שאר האותיות שהן נשארות למטה (רמ"ק). **אֲשֶׁת־אֲרוֹן אֲתוֹן ש"מ, מ' מ'**
פְּתִיחָה, מַאי טַעְמָא לָא סְתִימָא והנה נשארו אותיות ש"מ מתיבת
 שמע, ולמה האות מ' היא פתוחה והיא לא אות מ' סתומה וכמש"כ 'לסרבה המשרה'.
בְּגִין דָּם' סְתִימָא, מְלָכָא (ס"א עֲלֵמָא) עֲלָאָה. מ' פְּתִיחָא,
מְלָכָא (ס"א עֲלֵמָא) תַּתְּאָה אלא הוא בגלל שאות מ' הסתומה היא בסוד המלך
 העליון בינה, והאות מ' הפתוחה היא בסוד המלך התחתון מלכות שהיא פתוחה בכדי

אור הרשב"י

במילת אחד צריך להמשך אליה מאימא
 עצמה ד' אותיות פשוטות והם יא"י תלת
 יודין ואל"ף והם עיקר שם ס"ג וע"י כן
 מתמלאת שם אדנ"י ונעשה תרע"א ע"י שם
 אל חסד אל מתמתקים שני פעמים ש"ך שבה
 נמצא כל הנמשך למלכות נוק' דז"א מאימא
 בפסוק זה רמוז בשתי אותיות עד כמ"ש
 רבינו ז"ל שעל כן הם אותיות גדולות והיינו
 דכתיב עד ה' בכם על ידיכם נמשך נעשה עד
 ה' היא המלכות.

[פס] והשע"ר ביאר ע"פ המבואר בשעה"כ
 שיש לכוין להמשיך למלכות נוק' דז"א
 בפסוק שמע ישראל והוא זה, במילת שמע
 יכוין להמשיך אליה מאימא תחילה חמש
 הידות שבשם ב"ן גי' ע' וזה בחינת נפש, ושם
 ב"ן עצמו ותלת ווין הנשארים גי' ע' והוא
 בחינת רוח, וס"ט אותיות משם ס"ג ועשר
 אותיותיו עם הכולל גי' ע' וזה בחינת נשמה.
 באופן שג' בחינות הצריכין להמשיך אליה
 מאימא כולם בבחינת מספר ע'. ואח"כ

הלימוד היום

לע"נ מו"ר הרב מרדכי שרעבי בן מרים זצוק"ל זיע"א